

Sensul suferinței

Eu îți voi spune care sunt comorile omului pe pământ, pentru ca să nu le risipești: foame, sete, căldură, frig, durere, necinste, sărăcie, singurătate, trădare, calomnie, închisoare...

08.03.2012

Eu îți voi spune care sunt comorile omului pe pământ, pentru ca să nu le risipești: foame, sete, căldură, frig, durere, necinste, sărăcie, singurătate, trădare, calomnie, închisoare...

Răspunsul definitiv

În fața acestor amărăciuni, numai creștinul posedă un răspuns autentic, un răspuns definitiv, și este acesta: Cristos răstignit, Dumnezeu care suferă și moare, Dumnezeu care dă Inima sa deschisă de o lance ca zălog de iubire pentru toți. Domnul nostru detestă nedreptățile, și condamnă pe cei care le comit; dar respectă libertatea fiecărei persoane și permite, totuși să fie. Domnul Dumnezeu nostru nu este cauza suferinței creaturilor, dar le tolerează pentru că, de la păcatul original, durerea este parte a condiției umane. Totuși, Inima sa, plină de iubire pentru oameni l-a condus să ia asupra sa, cu Crucea, toate suferințele umane: suferința noastră, tristețea noastră, neliniștea noastră, foamea și setea de dreptate.

Supărările ne unesc cu Cristos

Dacă de atâtea ori în fața realităților suferinței simțiți sufletul vostru tremurând, remediul este de a-l privi pe Cristos. Scena Calvarului proclamă tuturor că suferințele sunt sfințite trăind uniți cu Crucea.

Supărările noastre, într-adevăr, trăite creștinește, se transformă în reparație și în ajutor, prin participarea la destinul și viața lui Isus care, de bună voie, din iubire pentru oameni, a experimentat toată gama durerii, a cunoscut toată suferința. S-a născut, a trăit, a murit în sărăcie; a fost contrazis, insultat defăimat, calomniat și condamnat pe nedrept; a cunoscut trădarea și părăsirea ucenicilor; a gustat singurătatea și amărăciunile chinurilor și ale morții. Acum același Cristos continuă să sufere în mădularele sale, în omenirea întreagă care populează pământul, și

pentru care el este Capul, Primul-Născut, Răscumpărătorul.

Este Isus care trece, 168

Un întreg program, pentru a învăța cu folos disciplina de studiu a suferinței, ne este dat de Apostol: „spe gaudentes” – bucuroși prin speranță, „in tribulatione patientes” – răbdători în necazuri, „orationi instantes” – statornici în rugăciune.

Drum, 209

Unește durerea – Crucea exterioară sau interioară – cu voința lui Dumnezeu, printr-un „fiat” generos; și astfel te vei umple de bucurie și de pace.

Forja, 771

Binecuvântată fie durerea. – Iubită fie durerea. – Sfințită fie durerea...
Glorificată fie durerea!

Drum, 208

A suferi cu bucurie

Dacă unim micimile noastre – cele care sunt neînsemnate ca și marile contradicții – cu suferințele nespuse al Domnului – valoarea lor n-ar face decât să crească; vor deveni o comoară și atunci vom lua, de bunăvoie și cu toată râvnă, asupra noastră, Crucea lui Cristos.

— Și astfel nu va mai fi necaz care să nu poată fi repede învins, și nu va mai fi nimic și nici nimeni care să ne poată răpi pacea și bucuria.

Forja, 785

În fața suferinței altora

Nu trece indiferent pe lângă durerea altuia. Această persoană (o rudă, un prieten, un coleg..., celălalt pe care nu-l cunoști) este fratele tău.

Amintește-ți de Evanghelie unde de atâtea ori ai citit cu tristețe că nici cei

aproțiați de Isus nu aveau încredere în El. Veghează! Această scenă să nu se mai reproducă.

Brazdă, 251

Cu ajutorul Sfintei Maria

Admiră tăria Sfintei Maria: la picioarele Crucii, cu durerea omenească cea mai mare – nu există durere ca durerea Ei – e plină de tărie.

Cere-i din această putere, pentru ca să știi și tu să stai lângă Cruce.

Drum, 508

Nu ești singur. – Nici tu, nici eu nu putem să fim singuri. Și mai puțin încă dacă mergem la Isus prin Maria, căci ea este o Mamă care nu ne va părăsi niciodată.

Forja, 249

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/sensul-suferintei/> (27.03.2025)